

Nevarnost novih spopadov med Japonci in Kitajci

Japonski podaniki in drugi tuji bežijo iz Peipinga

JAPONSKI RUSILCI V KITAJSKI LUKI

Tokio, 15. jul.—General Ika-noye, predsednik mogoč- Armadne in mornariške re- rne zveze, je danes opozoril ne te organizacije, naj se pri- rijo na vojno s Kitajsko. Ta rpanzacija ima tri milijone čla-

hangaj, 15. jul.—Vsi vlaki, so večer odinili iz Peipin- so bili natrpani z Japonci in rimi tuji, ker se je pojavila rarnost novih bitk med kitaj- rami in japonskimi četami. Prav so bile natrpane ceste z av- rnobili in drugimi vozili. Mno- rgoatih Kitajcev se je pridru- r tujem, ki bežijo iz mesta. Sinoji je prišlo do vroče bitke r Kitajci in Japonci v bližini rniške postaje v Loafi, ki le- r 30 milj severozapadno od rntina. Kitajske čete so ho- r ustaviti vlak, na katerem se r 600 japonskih vojakov r Peipingu. Kitajci pravijo, r Japonci provocirali bitko, r trajala več kot dve uri. Dru- r bitka med Japonci in Kitajci r vrila v istem času v Lo- rtauu.

Vlaki so pripeljali nadaljnje rnske čete v Tientsin iz Šan- rkwana. Tu sodijo, da se v rtriku Tientsin-Peiping nahaj- r japonska armada 15.000 mo- r poročilo se glasi, da sta r japonska rusilca dospela v rstanišče Tangku, ob ustju ki- rške reke Pei, ki je zvezana z rjem. Vsi japonski podaniki r Kitajskem so bili večer opo- rni, naj se pripravijo na r.

Zemanji opazovalci sodijo, da r večji del kitajske armade rcentriran v južnem distriktu rvince Hopei. V okolišju Pei- rga, kjer so se v zadnjih dneh rle vroče bitke, je okrog 12- r kitajskih vojakov. Vesti iz rkinga se glasijo, da je kitaj- r centralna vlada poslala ar- rdo 80.000 moč in veliko šte- rlo bojnih letal v distrikt, ki le- r južni strani Rumene reke. r Japonska je večer obdoločila rkingško vlado kršenja dogo- rra, ki je bil sklenjen pred dve- r letoma in preprečuje pošil- rjanje kitajskega vojaštva v rvinco Hopei. Slednja je na r obdolitve odgovorila, da je r dogovor le notranja zadeva r se ni tikal Japonske. Pred- rnariki nankingske vlade so r večer ponovno naglasili, da je r japonskih vojnih operacij rpolna kontrola nad provinca- r Hopei in Čahar.

Pogajanja glede poravnave rnfikta med Kitajsko in Japo- rnc so v zastoju. Situacija je r prav tako napeta kot je bila pred rnim tednom, ko je prišlo do pr- rvega krvavega spopada med ki- rajskimi in japonskimi četami v r bližini Peipinga.

Tokio, 15. jul.—Člani japo- rnskega kabineta se stalno posve- rjujejo, kako naj se reši kriza r med Japonsko in Kitajsko. Mi- rnistar za notranje zadeve je uve- rjavil ukrepe glede ojačanja ar- rmadne in vojaških rezerv, zaen- r pa je odredil protekcijo tovarn, rleznice, mostov in orožarn. Vso r projekta strazi močna vojska r policijska sila.

Unija lesnih delavcev

iče zaslonbo pri CIO

Washington, D. C. — Harold rchett, predsednik Zveze les- rnih delavcev in O. M. Orton, rnik, sta konferirala z Johnom r. Lewisom, načelnikom CIO, r glede združitve. To vprašanje r bilo že prej predloženo čla-

Domače vesti

Obiski

Chicago. — Gl. urad SNPJ in uredništvo Prosvete so v čet- tek obiskali: John in Mary U- mek in Mary Morgan iz Jean- netteja, Pa., Frank Shray iz Irwina, Pa. in John Jelenc iz Racina, Wis.

Nov grob v Illinoisu

Staunton, Ill. — Dne 6. julija je tu umrl Math Pristopec, star 71 let in rojen v Javorju pri Litiiji na Dolenjskem, po domače Pakov Matijček. V Ameriki je živel 36 let in zapuščal ženo, dva sinova, tri hčere, tri brate in sestro.

Calumetske novice

Calumet, Mich. — Rojaka Jos. Šimca, ki ima farmo za North Tamarackom, je zadnje dni za- dela velika nesreča, ko mu je pogorel hlev, v katerem se je nahajalo več glav živine, razni farmaki stroji, električna sesal- ka in večja zaloga sena. Ker je na farmi manjkalo vode, se ni dalo nič rešiti. Škoda znaša okrog \$3000. — Te dni je umrla Anna Waldenmayer, stara 78 let. Bila je stara naseljenka, doma iz Bele Krajine in vdova po Nemcu, s katerim se je omo- žila. Zapuščala sina in tri hčere. (Kako je to, da se naš calumet- ski vir nikdar ne potruzi, da bi poizvedel za rojstne kraje teh starih rojakov in rojakinj, ki danes odhajajo drug za drugim v grob?)

Svatba v Penni

White Valley, Pa. — Te dni je bila tukaj svatba Franka Ro- zine in Frances Žekarjeve, ki sta oba člana SNPJ. Ženin je sin znanega Antona Rozine, ne- vesta pa iz Manortja. Svatba je bila v društveni dvorani. O- bilo sreče!

Nevihita na zapadu

Kemmerer, Wyo. — Dne 13. julija je tu divjala silna nevihta, kakršne še ne pomni nihče v tem kraju. Lilo je kakor iz škafa in strela je udarila Johnu Kempu v hišo in mu naredila nekaj škode. Toliko je bilo vo- de, da so rojaki rekli, da je naj- brže pekel zalilo. . . Iz Monta- ne je prišel k nam na obisk Leo Sedanik.

Krojčaci izvojevali

ugodno pogodbo

Zvišanje mezde in dru- ge pridobitve

New York. — (FP) — Okrog 35.000 krojačev se je vrnilo na delo po sklenitvi pogodbe med Zvezo delodajalcev in krajevno unijo International Ladies Garment Workers. Dogovor krije delavce, ki so uposleni v 1500 delavnicah. Sporazum je bil dosežen po petdnevni ustavitvi dela v vseh delavnicah. Pogajanja so trajala več te- dnov in večkrat je kazalo, da se bodo razbila. Nova pogodba določa zvišanje mezde 10 odstotkov, izboljšanje delovnih po- gojev in skrajšanje delovnega tedna na 32 ur. Podpisana je bila v uradu newyorškega župa- na in bo v veljavi tri leta.

Pogodba vključuje provizijo, da ne sme noben član Zveze de- lodajalcev pošiljati naročil pod- jetjem, ki uposlujejo neunijske delavce.

nom Zveze lesnih delavcev v od- ločitve. Rezultat bo znan, ko se bo pričela konvencija te or- ganizacije v Tacomi, Wash. Zve- za lesnih delavcev ima okrog 100.000 članov.

Federacija poziva delavce v unije

Organizacije potrebne za ohranitev demo- kracije

Washington, D. C. — (FP) — Organiziranje delavcev v mo- čnih unijah je bistvenega pome- na za ohranitev demokracije, pravi Ameriška delavska fede- racija v svojem buletinu, ki vse- buje pregled njenih aktivnosti.

"Splošna organizatorična kampanja je fundamentalne važ- nosti," je rečeno v buletinu. "Ne samo Amerika, temveč vse ve- like industrijske države so v za- dnji generaciji spoznale, da in- dustrije, ki niso podvržene so- cialni kontroli in obratujejo le, da kopljuje profite, ne nudijo delavcem dostojnega življenjske- ga standarda. Mezdni delavci po vsem svetu ne bodo pozabili, da je zadnja depresija poglala 30.000.000 ljudi v brezposelnost in jim vzela priliko do zaslužka, dočim so stroji, ki bi lahko pro- ducirali dobrine, počivali. Ame- riško delavstvo tudi ne bo poza- bilo, da je ena šestina ameriških prebivalcev živitarila v pomanj- kanju celo leta 1929, v letu naj- večje prosperitete. Z vednost- jo, da je industrijski razvoj v Ameriki dosegel točko, ki omo- goča dostojno življenje vsem, da primarna kontrola lahko napra- vi iz te možnosti realnost, se je rodila nova zavest. To ni ame- riška posebnost, temveč splošna, svetovna. Ako delavci niso or- ganizirani v močnih unijah, ni- majo besede in ne vpliva pri- gradnji socialne kontrole, ki je potrebna, da se zagotovi dostoj- no življenje vsem."

Buletin naglašala nekatera dej- stva, ki dokazujejo, da delavci, ki niso organizirani, ne morejo napredovati. So brez zaščite in vsled tega žrtve depresij in go- spodarskih kriz, ki se ponavlja- jo.

Stavka v Mellonovi tovarni končana

Detalji dogovora med unijo in kompanijo niso znani

Washington, D. C. — (FP) — Glavni stan Ameriške delavske federacije je naznanil, konec stavke v tovarni Aluminum Co. of America, Mellonove družbe, v Alcoaju, Tenn. Nekaj dni prej je kompanija skušala obnoviti obrat s stavkavci. Sledila je bitka, v kateri sta bili dve ose- bi ubiti in veliko število ranje- nih. William Green, predsednik ADF, je po tej bitki poslal F. J. Dillona, svojega reprezentan- ta, v stavkovno okrožje in od- stavil F. Wetmora, predsednika krajevne unije. Dillon je stopil v stike z direktorji kompanije in dva dni pozneje je bila stavka preklicana.

Pogoji sklenjenega dogovora med unijo in kompanijo, ki je končal stavko, še niso bili objavljeni. Neko poročilo se glasi, da je kompanija obljubila, da ne bo zapostavljala delavcev, ki so bi- li najbolj aktivni v stavki. Vsi bodo ponovno uposleni. Člani unije bodo zdaj glasovali o u- maknitvi obtožbe, ki jo je unija vložila pri federalnem delav- skem raziščišču, v kateri je re- čeno, da je kompanija kršila Wagnerjev zakon.

Stavka v tovarni Mellonove kompanije je izbruhnila 18. ma- ja. Unija je šla v boj, da od- pravi mezno razliko. Delavci v Mellonovi tovarni v Alcoaju, Tenn., so namreč prejeli 15 centov manj na uro kakor delav- ci v tovarnah te kompanije v drugih državah.

TRETI TRANS- POLARNI POLET SE PRIPRAVLJA

Amerika gosti zmagovi- to rusko trojico

MEGLA POGNALA LETALCE DO SAN DIEGA

Moskva, 15. jul. — Uspešen transpolarni polet druge skupi- ne treh ruskih letalcev je izval velik navdušenje po vsej So- vjetski uniji. Voditelji sovjetskega režima so sinoči poslali Gromovu in dvem tovarišem v Californiji več brzojavk s čes- titkami na "novi zmagi sovjetske aviacije". Obenem poro- čajo, da Stigamund Levanov- skij, ruski Lindbergh, se pri- pravilja na tretji transpolarni (prekotečajni) polet v Ameriko. Levanovskij se dvigne v zrak 23. julija.

Los Angeles, Cal. 15. jul. — Trije ruski letalci — Mihael Gromov, Andrej Jumošev in Sergij Danilin — ki so zadnje nedelje ob 7:22 zvečer (po čil- kaškem času) začeli v Moskvi drugi polet čez severni tečaj v Združene države, so večeraj zjutraj ob 9:27 (po čilkaškem času) dokončali ta polet z največjim triumfom. Pristali so na krajem pašniku v hribih tri milje od San Jacinta, ki se nahaja 40 milj severnovzhodno od San Diega in 90 milj južno od Los Angelesa v Californiji. V zraku so bili nepretrgoma 62 ur in v tem času so preleteli približno 6700 milj daljave, kar je do danes svetovni rekord. Ta rekord sta imela do večeraj Francoza Maurice Rossi in Paul Codos, ki sta leta 1933 letela iz New Yorka v Sirijo v Mali Aziji 5657 milj daleč.

Rusi so nameravali pristati v San Franciscu, da tako popravijo rekord prve ruske letalske trojice, ki je pred tremi tedni pristala v državi Washingtonu, okrog 500 milj proč od San Franciscu, toda smola je hotela, da je bila večeraj zjutraj po vsej pacifični obali tako gosta megla, da letalci niso mogli vi- deti, kje je celina in kje morje. Leteli so proti jugu Californije dalje in dalje, toda megle ni ho- teli zmanjkati. Izgubili so štiri ure s kroženjem v zraku v bližini Los Angelesa in kasneje San Diega ob mehiški meji, končno so pa mahnil proti se- veru v californijske hribe, kjer ni bilo megle in šli na čla na far- mah pri San Jacintu. Ko so bi- li na tleh, so še imeli v tanku za eno uro goriva.

V bližini San Jacinta je ame- riška vojska postaja March Field in tja so farmarji odpre- mili letalce. Letalo je pa ostalo na pašniku. Podjetni farmar je brž zapri plotove naokrog in računal vstopnico množici, ki je z vseh strani drla k velikemu ruskemu monoplanu z rdečimi krili. . .

Gromov in tovariša so bili večeraj in čez noč gostje vojaških častnikov v March Fieldu in s tamkajšnje radiopostaje so si- noči orisali v ruščini in s po- močjo tolmača svoje vtise in iz- kušnje vsej ameriški javnosti. Tamkaj so tudi prejeli ogromno število brzojavnih čestitk iz vseh krajev Amerike in Moskve. Njihov tolmač je bil ruski konzul Gohman iz San Franciscu, ki je dospel tja v letalu. Med prvimi, ki so jim čestitali, je bil tudi predsednik Roosevelt.

Danes so ruski letalci prišli v Los Angeles. Od tu pojdejo v San Franciscu in drugam po Ameriki. Medtem pa je trojica prvih ruskih letalcev, potem ko izvedela o zmagovitem prihodu svojih tovarišev v Californijo in jim čestitala, zapustila večeraj popoldne Ameriko na franco- skem parniku Normandie.

Nacijska pomoč španskim fašistom

Nemčija zalaga fašiste z vojaki in bojnim materialom

London, 15. jul. — Hitlerjeva vlada pod krinko slovesnih ob- ljub in diplomatskih diakuzij aktualno pospešuje militaristič- no intervencijo v prilog špan- skim upornikom. Po vesteh, ki jih je objavil Manchester Guardian večeraj, se Nemčija pri- pravilja, da oskrbi še večjo pod- poro španski fašistični armadi kot dolelej. List je objavil de- tajlirane podatke, da podpre trditve o velikem obsegu nacijs- ke intervencije v Španiji v prilog upornikom.

Nemški tehniki in letalci od- hajajo v Španijo kot turisti. Veliko število jih je odšlo iz Hamburga v juniju in v prvih dveh tednih tega meseca. Ham- burg je tudi pristanišče, iz ka- terega gredo velike zaloge bo- jnega materiala in orožja v špan- ske vode. Za parnike, ki vozijo v Španijo bojni material, je bil zgrajen poseben pomol, ki ga nazivajo Francov pomol.

Iz hamburškega pristanišča je odplulo veliko število parni- kov, natrpanih z orožjem in strelivom, v španske luke, ki jih kontrolira general Franco, vr- hovni poveljnik uporniške ar- made.

Vse te nacijske aktivnosti so člani mednarodnega nevmeše- valnega odbora prezili. Vodilni predstavniki tega odbora še vedno slovesno prisegajo, da niso opazili, da bi katera izmed drž- av, ki so sklenile dogovor, v katerem so slovesno izjavile, da ne bodo pošiljale orožja, munic- ije in vojakov v Španijo, da ni nobena teh držav kršila dogo- vora. Mnogi nemški parniki so se najbrž izognili pomorski stra- ži s spremembo imen in zastav. Pluli so pod zastavami drugih držav, ki niso reprezentirane v mednarodnem odboru. Parniki teh držav niso podvrženi pre- iskavi predno pridejo v španska pristanišča.

Baptistovski pridigar obtožen umora ženske

Paris, Mo., 15. jul. — Rev. C. E. Newton, 51-letni pridigar baptistovske cerkve v teh kra- vjih več kot 30 let, je bil večeraj aretiran na obtožbo, da je u- strelil 45-letno ženo Dennisa Kellyja, članico svoje verske ob- čine. Umor ima menda denar- ne vzroke.

kušnje vsej ameriški javnosti. Tamkaj so tudi prejeli ogromno število brzojavnih čestitk iz vseh krajev Amerike in Moskve. Njihov tolmač je bil ruski konzul Gohman iz San Franciscu, ki je dospel tja v letalu. Med prvimi, ki so jim čestitali, je bil tudi predsednik Roosevelt.

Danes so ruski letalci prišli v Los Angeles. Od tu pojdejo v San Franciscu in drugam po Ameriki. Medtem pa je trojica prvih ruskih letalcev, potem ko izvedela o zmagovitem prihodu svojih tovarišev v Californijo in jim čestitala, zapustila večeraj popoldne Ameriko na franco- skem parniku Normandie.

kušnje vsej ameriški javnosti. Tamkaj so tudi prejeli ogromno število brzojavnih čestitk iz vseh krajev Amerike in Moskve. Njihov tolmač je bil ruski konzul Gohman iz San Franciscu, ki je dospel tja v letalu. Med prvimi, ki so jim čestitali, je bil tudi predsednik Roosevelt.

Danes so ruski letalci prišli v Los Angeles. Od tu pojdejo v San Franciscu in drugam po Ameriki. Medtem pa je trojica prvih ruskih letalcev, potem ko izvedela o zmagovitem prihodu svojih tovarišev v Californijo in jim čestitala, zapustila večeraj popoldne Ameriko na franco- skem parniku Normandie.

kušnje vsej ameriški javnosti. Tamkaj so tudi prejeli ogromno število brzojavnih čestitk iz vseh krajev Amerike in Moskve. Njihov tolmač je bil ruski konzul Gohman iz San Franciscu, ki je dospel tja v letalu. Med prvimi, ki so jim čestitali, je bil tudi predsednik Roosevelt.

Danes so ruski letalci prišli v Los Angeles. Od tu pojdejo v San Franciscu in drugam po Ameriki. Medtem pa je trojica prvih ruskih letalcev, potem ko izvedela o zmagovitem prihodu svojih tovarišev v Californijo in jim čestitala, zapustila večeraj popoldne Ameriko na franco- skem parniku Normandie.

kušnje vsej ameriški javnosti. Tamkaj so tudi prejeli ogromno število brzojavnih čestitk iz vseh krajev Amerike in Moskve. Njihov tolmač je bil ruski konzul Gohman iz San Franciscu, ki je dospel tja v letalu. Med prvimi, ki so jim čestitali, je bil tudi predsednik Roosevelt.

Fašisti spet bom- bardirajo Madrid

Dvajset rudarjev ubitih v Indiani

Eksplozija plina v Sul- livanu

Sullivan, Ind., 15. jul. — Dvaj- set rudarjev je bilo ubitih in de- vet ranjenih, trije nevarno, pri današnji eksploziji plina v pre- mogovniku Baker, last Glendora Coal kompanije, šest milj sever- novzhodno od tu. Ob času ne- sreče je bilo 205 delavcev pod zemljo in vsi ostali so se rešili nepoškodovani. (Po imenih ponearečencev je soditi, da med njimi ni bilo Ju- goslovanov.)

Čikaški mrliški ogleda pere policijo

Zakasnela preiskava iz- gredov v So. Chicagu

Chicago, 15. jul. — Čikaški okrajni mrliški ogleda Frank Walsh je večeraj odprl uradno preiskavo, ki naj dožene, kdo je Kriv smrti desetih jeklarskih de- lavcev, kateri so bili ustreljeni dne 30. maja, na spominski praznik, pri demonstracijah stavkarjev pred tovarno Repub- lice Steel v South Chicagu. Walsh vodi zaslihanje prič z obeh strani in šest mrliškooglednih po- rotnikov ima zaključiti, če je bil policijski uboj desetih oseb u- pravičen ali je bil navaden umor, za katerega je policija od- govorna.

Zaslihanje je takoj v začetku pokazalo, da ni nepristransko. Mrliškoogledni urad je toliko časa zavlačeval preiskavo in iskal ugodnih prič, da je istak- nil ljudi, ki imajo namen oprati policijo in pokazati stavkarje kot "kriminalne zarotnike, ki so hoteli pobiti policaje."

Šest prič, ki so med drugimi nastopile večeraj, je bilo uverje- nih, da vsa odgovornost za krva- ve izgrede pade na stavkarje in njihove simpatičnike. Radio- reporter Ed. C. Parker je pričal, da je videl, da je "prvi strel prišel iz množice stavkarjev". Časnikarski fotograf in 19-let- na študentka sta pričala, da sta videla v rokah stavkarjev "ko- le, opeko, železne drogeve, kose gumijaste cevi" in študentka je celo videla "tri revolverje v u- radu unije CIO."

Glavna priča je bil policijski kapetan James L. Mooney, ki je vodil policijsko četo proti stav- karjem. Rekel je, da je dan prej prejel telefonično vest, da imajo stavkarji "načrt za na- pad in osvojitve tovarne", nakar je odredil akcijo za "zaščito živ- ljenja in lastnine."

Policija hoče uveriti javnost, da so bili ubiti delavci komuni- sti, katerim ni bilo nič za življe- nje drugih — in ogleda Walsh ter njegovi asistenti so že poka- zali, da so istega mnenja. Do- bili so priče, ki naj potrdijo nji- hove trditve, ali s temi pričami niso imeli dosti sreče.

Priča Joe Kovač, Hrvat, je zanikala, da je bil njegov bra- tranec Šimo Popović, ki je bil eden ustreljenih, član komuni- stične stranke. Kovač je pove- dal, da Popović ni nikdar ver- jel v nasilje in ubijanje in je pripadal cerkvi, ki je proti komu- nizmu. Enako so soročniki ostalih trtev zanikali, da so bili člani komunistične stranke.

Priče, ki imajo pobiti izjave policijskih prič, še niso nasto- pile.

Miličniki razdejali upor- niške pozicije

ZASEGA ANGLEŠKE- GA PARNIKA

Madrid, 15. jul.—Fašistično topništvo je večeraj obnovilo ob- streljevanje Madrida, medtem pa so španski miličniki napeli vse sila, da zdrobijo uporniški obroč na madridski fronti. V večeraj- njih naskokih so napravili vr- zel v fašističnih vrstah, ki četi- jo cesto, katera vodi iz Corru- ne v Madrid. Miličniki so prodrli deset milj daleč vzhodno od me- sta Las Rozas in razbili uporni- ške postojanke. Tri mesta v tem distriktu, ki jih držijo fašis- ti, so v nevarnosti. Ta so Las Rozas, Majadahonda in Villa- franco del Castillo.

Ljute bitke so v teku na fron- ti zapadno od Madrida, kjer so miličniki večeraj prodrli skozi pr- vo uporniško bojno linijo. Fa- šistični protinapad je bil odbit pri Brunetti, ki leži 12 milj za- padno od Madrida. Oboji, mili- čniki in uporniki, koncentrirajo svoje sile in se pripravljajo na nove spopade.

Indalecio Prieto, minister ob- rambe, je večeraj pohvalil juna- štvo Hidalgo de Cisnerosa, načel- nika španskega letalskega bro- dovoja, ki ga je pokazal v napadih na uporniške pozicije.

London, 15. jul.—Angleški mi- nistri so izvali vihar v parla- mentu, ko so pozdravili vest, ki se je glasila, da so španski upor- niški zasegli angleški trgovski parnik v bližini Santandra, špan- skega pristanišnega mesta. To poročilo je namreč podprlo nji- hovo trditve, da so angleški par- niki v nevarnosti, če vozijo v to pristanišča.

Ko je parlament razpravljal o tem incidentu, je mednarodni nevmeševalni odbor, ki ga tvorijo predstavniki 26 držav, pro- učeval angleški načrt glede ojač- nja pomorske kontrole, ki naj bi preprečila transportiranje oro- žja in "prostovoljcev" v Španijo. Načrt med drugim predvideje priznanje prava bojevitstva obe- ma strankama, ki sta zapleteni v španski civilni vojni. To bi po mnenju angleških diplomatov končalo konfuzijo, ki je večer rezultirala v besedni bitki v an- gleškem parlamentu. C. R. Attle- lee, vodja laboritov v parlamen- tu, je ostro kritiziral Alfreda D. Cooperja, prvega lorda admira- litete, ker je dejal, da špansko pristanišče v Santandru ni var- no. "Morda bo zanimalo poslan- ce poročilo, da je bil angleški parnik zasežen v bližini tega pr- stanišča," je rekel Cooper.

"Ali ni čudno, da je novica o zasegi angleške ladje povzročila odobravanje med člani kabine- ta?" je vprašal Archibald Sin- clair, ko se je vihar nekoliko po- legel, toda odgovora ni dobil.

Katoliški misijonar mora molčati o peklju med Eskimi!

Anchorage, Alaska, 15. jul.—Neki katoliški misijonar, ki je prišel sem, je večeraj povedal svoje izkušnje med Eskimi v le- denih arktičnih krajih, med ka- terimi je misijonaril. Rekel je, da nauk o peklju ne plaš Eski- mo, pač pa narobe: privlačen je zanje, ker gorkota je zanje velik luksus. Ko jim je govoril o peklju, so Eskimi veselo vzklik- nili: "To so pa za nas nebesa! Ne bo treba skrbeti za drva in kurjavo! . . ."

Ali ste že naročili Prosveto ali Mi- dinski list svojem prijatelju ali so- rodniku v domovino? To je edini dar trajne vrednosti, ki ga za mal denar lahko pošljete svojem v domovino.

Grupa miličnikov pred tovarno Republic Steel Corp. v Warrenu, O.

F. M. DOSTOJEVSKIJ:

Bratje Karamazovi

Roman v štirih delih s epilogom—Poslovenil Vladimir Levčič

"Dovolj, mama, dovolj o Herzenstubeu," se je veselo smejala Liza. "dajte mi že brž tisto puknico, mama, in vodo. To je navaden svinčeni obkladek, Aleksej Fjodorovič, zdaj sem se spomnila, kako mu pravijo, a dober je zelo. Mama, predstavite si, spomota se je na ulici stebel s paglavci in neki paglavci ga je ugriznil. Nu, ali ni tudi on majhen, ali ni tudi sam majhen človek, in ali se more po vsem tem ženiti, zakaj mislite si, mama, ženiti se hoče. Predstavite si ga oženjenega, nu, ali ni, da bi se človek smejal, ali to ni strašno?"

Tako govoreč se je Lise neprestano smejala s svojim nervoznim, drobnim smehom in zvito gledala Aljoša.

"Nu, kako naj se ženi, Lise, kak zmisel naj ima to? Kar nič se ti ne poda, da tako govoriš... ko je bil tisti deček nemara stekel, kdo pa ve?"

"Oh, mama! Ali so mar tudi stekli dečki?"

"Zakaj jih ne bi bilo, Lise? Prav kakor da sem znila neumnost. Vašega dečka je ugriznil pes pa je stekel tudi on in bo tudi s svoje strani grizel okoli sebe. Kako dobro vas je obvezala, Aleksej Fjodorovič, jaz ne bi nikoli mogla tako napraviti. Ali čutite zdaj kako bolečino?"

"Prav malo me še boli."

"Pa vode se ne bojte?" je vprašala Lise.

"Nu, dovolj, Lise. Morda sem se res zelo prenapelja zastran steklega dečka, a ti moraš to seveda takoj razplesti. Ko je Katerina Ivanovna čula, da ste prišli, Aleksej Fjodorovič, je kar planila k meni, ona koprniti po vas, koprniti."

"Oh, mama, pojdite sami, on ne more iti takoj, prehude bolečina ima."

"Nikakih bolečin nimam, prav lahko grem," je rekel Aljoša.

"Kako! Odhajate? Takani ste? Takani ste?"

"Kaj pa je zato? Saj se vrnem; ko tam opravi, pa bova spet lahko govorila, kolikor vam bo drago. Sila rad bi prej ko mogoče govoril s Katerino Ivanovno, ker se hočem danes vsakako čim prej vrniti v samostan."

"Vzemite ga, mama, in odvedite ga brž. Aleksej Fjodorovič, ne trudite se, da bi hodili od Katerine Ivanovne k meni, pojdite naravnost v svoj samostan pa srečno pot. A jaz hočem spat, vso noč nisem spala."

"Oh, Lise, to so samo tvoje šale, a kaj bi bilo, če bi res zaspala!" je vzkliznila gospa Hohlakova.

"Ne vem, s čim sem... Ako hočete, lahko ostanem kake tri minute ali celo pet minut," je zamrmral Aljoša.

"Čelo pet! Tak odpeljite ga že hitro, mama, to je pošast!"

"Lise, zmešalo se ti je. Pojdiva, Aleksej Fjodorovič, preveč muhasta je danes, bojim se jo razburjati. O, hudo je z nervozno žensko, Aleksej Fjodorovič! A morda se ji je res zahotelo spat v vaši prisotnosti. Le kako ste jo mogli tako naglo pripraviti do spanja? Kolika sreča!"

"Oh, mama, kako milo ste jeli govoriti, poljubijam vas zato, mamica."

"Tudi jaz tebe, Lise. Čujte, Aleksej Fjodorovič, je z naglim šepetom skrivnostno in važno izpregovorila gospa Hohlakova, ko je odhajala z Aljošo, "ničesar vam nočem vtepati v glavo, niti te zavese ne vzdignem, a stopite noter pa boste sami videli vse, kar se tam godi — to je groza, to je komedija, da bolj fantastične biti ne more; ona ljubi vašega brata Ivana Fjodoroviča in si na vse kriplje dopoveduje, da ljubi vašega brata Dmitrija Fjodoroviča. To je strašno! Jaz pojdem z vami, da počakam konca, če me ne bodo zapodili."

Cvetko Golar:

Premeteni Marko

Zunaj je bila temna in tiha noč. Ni bilo modrega neba, in zvezde so zagrinjali črni oblaki, ki so prihajali izza gora in se vozili nad zemljo. Umolknili so gozdovi in polja in plaho čakali, kdaj zaročni nebo nad njimi. Od cerkve je zavil Marko za vrtove, preskočil je plot, ognil se je pota in pod jablanami se je skrival, dokler ni prišel na polje. Od tam je šel po mejah med šitom v drugo vas, kjer je bila doma Lucija, in je obstal pred Jeremijevo hišo. Okna so bila zaprta z železnimi pokni.

Bum, bum, je močno potrkal Marko, da je odmevalo po tihni noči. Vse je ostalo tiho, kot da je hiša izumrla. Ali Marko je vedel, da nekje bije Lucijino arce, glasno biže, da se je čudil, ker ga ne sliši.

Bum, bum, bum!

Marko je potrkal drugič, kar je imel moči. Skoro se je zamejal ob misli, kako trepeče v grozi stari Jeremija za svoje bankovce. Ali v hiši se ni nič ganilo, zato je iznova stisnil pest. Bum!

Udaril je, da bi bil kmalu prebil železo.

Izbruh v gostinski sobi

Toda v gostinski sobi se je razgovor že končaval; Katerina Ivanovna je bila silno razburjena, čeprav se je zdelo na oko odločno. V trenutku, ko sta stopila Aljoša in gospa Hohlakova čez prag, je Ivan Fjodorovič vstal, da bi odšel. Njegov obraz je bil malce bled in Aljoša ga je vzemirjeno pogledal. Stvar je bila v tem, da se je tu zdaj reševal eden Aljoševih dvomov, nemirna uganika, ki ga je že delj časa mučila. Že pred kakim mesecem dni so mu bili nekajkrat z več strani dopovedovali, da brat Ivan ljubi Katerino Ivanovno in jo misli, kar je glavno, res "odbiti" Mitji. Do najzadnjega časa se je zdelo to Aljoši čudno in nemogoče, skoravno ga je zelo skrbelo. Ljubil je oba brata in misel na tako zopernišvo med njima ga je navdajala s strahom. Med tem pa mu je bil večeraj Dmitrij Fjodorovič sam naravnost povedal, da se celo veselil zopernišva brata Ivana in da bo to njemu, Dmitriju, v marsičem pomagalo. A v čem mu bo pomagalo? V tem, da se oženi z Grušenko. To stvar je smatral Aljoša za skrajno obupanega človeka. Mimo tega je Aljoša prav do snočnjega večera nedvomno verjel, da Katerina Ivanovna sama strastno in trdovratno ljubi njegovega brata Dmitrija — a ta vera je trajala samo do snoči. Vruha tega je kdo ve zakaj že ves čas nejasno slutil, da ne more ljubiti človeka, kakršen je Ivan, ampak da ljubi njegovega brata Dmitrija in to prav takega, kakršen je, ne glede na vse čudaštvo take ljubezni. Med večerajšnjim prizorom z Grušenko pa se mu je bilo mahoma zazdelo nekaj drugega. Beseda "izbruh", ki jo je pravkar izrekla gospa Hohlakova, ga je tako presunila, da se je skoro zdrzil, zakaj prav to noč, ko se je ob razsvitju napol predramil, je bil — najbrže v kaki zvezi s svojimi sanjami — mahoma rekel: "Izbruh, izbruh!" Sanjalo pa se mu je vso noč o večerajšnjem prizoru pri Katerini Ivanovni. Odkrita in trdovratna uverjenost gospe Hohlakove, da Katerina Ivanovna ljubi brata Ivana in le nalašč, iz nekakine igre, v prenapetosti vara sama sebe ter se iz kdo ve kakšne hvaležnosti muči s svojo navidezno ljubeznišo do Dmitrija, pa je bila zdaj mahoma osupila Aljošo, čes: morda je pa res, da je vsa resnica prav v teh besedah? A kakšen je bil v takem primeru položaj brata Ivana? Aljoša je nekako z nagonom čutil, da hoče značaj, kakršen je bila Katerina Ivanovna, vladati, a vladati bi mogla samo takemu, kakršen je bil Dmitrij, nikakor pa ne takemu, kakršen je bil Ivan. Zakaj samo Dmitrij (čeprav, recimo, šele čez delj časa) bi se ji mogel naposedati dati ukrotiti "v svojo lastno srečo" (to bi bil Aljoša celo želel), toda Ivan ne, Ivan se ji ne bi mogel dati ukrotiti, ne glede na to, da mu to ukročenje ne bi prineslo sreče. Tako mnenje si je bil Aljoša nehoté ustvaril o Ivanu. In evo, vas ta omahovanja in premisleki so mu bliskoma zleteli po umu tisti mah, ko je zdaj stopil v gostinsko sobo. Mahoma in neudržno ga je prešinila tudi še neka druga misel: "A kaj, če ona ne ljubi prav nikogar, ne tega ne onega?" Pripomnim, da se je Aljoša nekam sramoval teh svojih misli in si jih očital, kadar so ga po naključju obhajale v teku zadnjega meseca. "Nu, kaj pa razumem jaz o ljubezni do žensk in kako morem delati take zaključke?" se je na tihem grajal po vsaki podobni misli ali domnevi. A z druge strani se ni mogel udržati, da ne bi bil mislil. Instinktivno je razumel, da je na primer to sedanje zopernišvo velevažno vprašanje in usodi njegovih dveh bratov, vprašanje, ki bo odločevalo o marsičem.

(Dalje prihajajo.)

"Jeremija, odpri Jeremija!" V hiši je nekaj zasumelo in se premaknilo. Nekdo se je previdno bližal oknu.

"Jeremija, ali slišiš? Veliko stvar ti imam razodeti."

Počasi in oprezno se je odmaknilo polkence in oglašil se je oče Jeremija:

"Kdo si, ki ne daš miru ponoči? Kaj iščeš pri trudnih ljudeh? Pojdi naprej, kdor si že, ali razbojnik ali potepuh. Poštenjak gotovo nisi, ker hodiš v temi okoli."

"Poglej me, o Jeremija, bogokletne so tvoje besede; ko me spoznaš, boš govoril drugače." Počasi in previdno se je odprlo okno, in pokazala se je kroščena glava očeta Jeremije. Do vratu je bil zagrnjen s sivo odejo in krčevito je sklepal roke pred seboj.

"Ali me vidiš?"

Nenadoma se je začel tresti oče Jeremija, in sunkoma se je odprlo okno na stečaj. Zagledal je postavo, obelčeno v mašni plašč in s sivo čestitljivo brado. "Ali me poznaš, ti zakrknjeni grešnik?"

Stroge in ostre so bile besede, ki jih je zaslišal. Zatrepetal je kakor staro drevo, kadar ga zajame veter.

"Ali me tako sprejemaš, oče Jeremija? Iz visokih nebes sem priromal k tebi, da te posvarim."

Markov glas je bil mogočen in slovesen, kakor ga je slišal nekdanji od hudega mislonjara, ki je pridigal fantom in dekletom o večnem pogubljenju, ki jih zadene za njihovo pregrešno ljubezno.

"Poglej me in se spreobrni!"

Preteče je zadonel Markov glas. V desni roki je imel mašno knjigo in levico je držal proti oknu, kakor bi grozil ali blagoslavljal.

"Kdo pa ste?"

Ponižno je vprašal stari oče in je drhtel v čudni grozi, kakor da je storil velik greh in ima pričakovati strašne kazni.

"Jaz sem poslan od Boga!" Slovesno in veličastno je govoril Marko in bukve je vzdignil pred seboj in udaril po njih.

"O, kdo ste, ne vem, ali sem prav slišal. Ves dan sem bil v cerkvi, in me je veter prepihal."

"Jaz sem poslan od Boga! Poglej in se prepričaj! Iz nebeškega zlata je narejen moj plašč, in delale so ga svetnice božje in trinajst korov devic in svetili so jim kerubini in serafini."

"Ojoj, ali me bo doletela kaznen, ker sem ukradel župniku mernik pšenice in sem popasel Marku deteljo na njivi."

"Ali me tako sprejemaš, oče Jeremija? Iz visokih nebes sem priromal k tebi, da te posvarim."

Markov glas je bil mogočen in slovesen, kakor ga je slišal nekdanji od hudega mislonjara, ki je pridigal fantom in dekletom o večnem pogubljenju, ki jih zadene za njihovo pregrešno ljubezno.

"Kaj si naredil? Deteljo si popasel? Pa kaj si mu še storil? Ali mu nisi slabo želel in privoščil nesrečo?"

"Tudi to, o, gospod, gospod! Nikar me ne vrzi v peklenako brezno!"

"Poslušaj, na lasu visi tvoja sreča, ali prizanesem ti, čeprav si krivičnik, kakor sem prizanesel pravičnemu Lotu, ko sem pokončal Sodomo in Gomoró."

"Ojoj, moj ljubi gospod božji, bodi pravičen sodnik! Usmili se me, kaj naj storim, da mi odpustiš? Vse bom storil in se pokoril za svoje grehe. Pojdi k meni v hišo! Pogrnj bom mizo in ti postregel z vsem, kar premore moja klet in shramba. Pri tvojih nogah bom klečal, dokler ne greš naprej."

"Ne utegnem, mudi se mi! Moram pogledati, kako zori Markova pšenica, da mu jo blagoslovim. Tudi tebi sem nasul polne kašče žita, pomnožil sem sad tvoje zemlje in dal sem zdravje tvoji živini. Ali sedaj misliš nekaj storiti, kar mi ni po volji."

"Ovbe, kaj sem zakrivil?"

"Jeremija, Jeremija, poslušaj me in dobro si zapomni moje besede! Nikomur drugemu ne smeš dati Lucije za ženo kakloš Marku, tvojemu sosedu! Rad ga imam, moj prijatelj je. Dovolj sem ga izkušal in oblikoval z nesrečami. Zdal mi moram povrniti kakor Jobu v svetem pisumu. Ali ali me razumeš, ali boš storil tako?"

"Vse bom storil, o sveti mož! Ali—"

"Ne vprašuj, ne drzni si odlašati, temveč naredi, kar sem ti ukazal."

Takrat se je daleč tam zadaj za gorami zablakalo, ali tega ni videl oče, ki je bil v hiši.

"Jeremija, da boš vedel, da je resnica, kar govorim, ti bom z gromom potrdil svoje besede."

In tedaj je zagrmelo in zabučalo mogočno in veličastno, da se je stresla hiša.

Zlasti plašč je zavihral v vetru in izginit v črni noči.

In še tisti teden se je Marko praznje oblekel in šel snubit. Ko ga je zagledal oče Jeremija, bi bil skoro pokleknil pred njim, in pogostil ga je kakor božjega poslanca.

"Ali si v resnici ti, Marko, ali si prišel, Marko, o, saj mi nisi zameril tistih besed, saj veš, da sem star in neumen. Nič ne bodi hud Marko, sedi, kje pa je Lucija?"

Ves obraz se mu je svetil, ko da ga je navdihnila čudovita skrivnost in oči so se mu bleščale. Smehljaj se je in res je bil nepopisno srečen.

"Saj sva prijatelja, oče, zmiraj sem vas rad imel in ne vem, kaj bi vam zameril."

"Ali bi kaj rad od mene, Marko?"

"Seveda bi vas nekaj prosil, ali ne vem, zadnjič—"

"Kar reci, Marko, kar reci! Nič ti ne bom odrekel."

"Oče, ali mi daste Lucijo?"

"Marko, zakaj pa ne! Edino tebi, Marko! Pridi ponjo, in po moji smrti je vse vajino, kar imam!"

"Ali je res, oče?"

"Ne zameri, da sem zadnjič drugače govoril, odpusti, tega je kriva moja stara glava. Lucija, kje pa si, ti presneto dekle, Marko bi rad govoril s teboj."

Skoraj priletela je v izbo in je na videz hudo presenečena sklenila roke in vzkliznila:

"O, sveti križ božji, kaj pa ti pri nas delaš? Ali si zvedel, da smo brez hlappa, pa iščeš dobre službe? Oče, ali bi ga vzeli?"

"Pomisli, kaj govoriš in mizo pogrnj! Markova nevesta si, zdaj se izkaži!"

Oče Jeremija je odprl pisano skrinjo v kotu in vzel iz nje veliko steklenico.

"Ha-ha-ha, oče, ali ni škoda vina, ki ga boste popili z Markom?"

Zivo so se zablskale deklici oči, in njena lica so zacvetela, ko da je pomlad dahnila nanje.

"Nikar se ne usajaj, dekle," je skoraj hudo spregovoril oče. Natočil je kozarec in se obrnil k Marku:

"Izpij! Danes si še naš gost, kmalu pa boš gospodar!"

Ali ste že naročili Prosveto ali Mladinski list svojemu prijatelju edini dar trajne vrednosti, ki ga ali sorodniku v domovino? To je za mal denar lahko pošljete svojcem v domovino.

Sopotniki

Nekoč sem se vozil iz Zagreba v Split. V oddelku nas je bilo več. Priletel možki je vsbudil mojo pozornost. V Zagrebu je pil prvi pivob ob 12.25. V Horvatih je pil drugo pivob, v Pastrebarskem tretje, v Lazini četrto in v Karlovcu peto ob 13.50. V Karlovcu je stal vlak precej dolgo. Potem smo se peljali dalje. Pa me povpraša:

— Ali gre ta vlak skozi Dugo selo ali skozi Caprag v Beograd?

— V Beograd? Saj gre vendar čez Oštarije v Split!

— Beano me je pogledal.

— Vprašal sem vas, ali gre vlak v Beograd skozi Dugo selo ali skozi Caprag.

— Ta vlak sploh ne gre v Beograd.

— Kaj? se je zadril.

— Ta — vlak — sploh — ne gre — v Beograd?

— Še bolj divje me je pogledal.

— Bog ve, zakaj bi ne šel v Beograd!

Ostro nas je preletel z očmi, vsakega posebej, potem pa se je naslonil na blazino in zaspal.

Sam sedim v malem oddelku. Veselim se zaradi tega. Tudi to sem vedel, da sem v oddelku za nekadilce in da bom zdaj kadil, kar bi sicer ne smel.

Mirno kadim, niti mi še ni dišala cigareta tako, kakor ravno zdaj.

Pri vratih stoji sprevodnik.

— V tem oddelku ne smete kaditi.

Napravil sem se nevednega.

— Ali je morda oddelek za nekadilce?

— Saj je zunaj napisano.

— Sem pač prezel, razen tega sem itak sam v oddelku.

— To je prav vseeno. Prvič lahko kdo vstopi, drugič pa: predpis je predpis!

Ugasim torej cigareto. Pomaknem se k oknu in beano gledam ven. Čez pol ure nekdo vstopi. Sede. Jezen sploh nisem pogledal tja. Tedaj prileče nekaj iz žepa, prišiga. Zavoham dim. Obrnem se tja. Kdo sedi v oddelku? Tisti moj sprevodnik od prej. In kadil. Cigaro kadil!

— Slišite vil Ni še uro taga, kar ste mi prepovedali kaditi. To je pa le malo preveč!

— Da, seveda. Toda prej sem bil v službi!

Nekega sopotnika ne bom nikdar pozabil.

Vozila sva se skupaj z Dunaja v Pariz, sama v oddelku. Zvečer je vstopil na Dunaju, pozdravil "Guten Abend", spal do Muenchna, čital do Pariza, rekel kraju primerno: "Au revoir!" in šel.

Šest in dvajset ur sva bila skupaj.

Vračali smo se od amučanja. Vlak je bil prenapoljen. Po dolgem iskanju sem dobil prostor poleg okna.

Kmalu sem se naslonil in zaspal.

Tedaj začutim roko na rami. Nejevoljno pogledam vsiljivca.

— Kaj pa hočete, zakaj me budite?

Roko je imel še zmeraj na moji rami. Star očanec. Vzame pipo iz ust in pravi:

— Gospod, vaš spanec, tega vam zavidam. Samo to sem vam hotel reči.

In je vtaknil spet pipo v usta.

Nekje v stari Avstriji je bila navada, da so financarji prihajali v vlak, ki je vozil v mesto, zaradi užitnice. Poleg mene sedi kmetica in se pelje v mesto. Živo goski. Ves oddelak je v skrbeh. Vsi govore samo o goski.

— Gos? No, gosi ne prinese teč. Financarji so sitni!

— Brez skrbi, prinesem jo čez!

Vlak je obstal. Kmetica stlači gos v košaro, jo potisne pod klop, zakrije s krilom in jo drži za kljun. Financarji pridejo, pregledujejo, ljudje izstopajo, nekateri morajo z njimi v pisarno.

Potem je vlak potegnil. Smehljaje se je privlekla kmetica gos izpod klopi in krilnila. V pesti je držala samo kljun in glavo. Ostanek je odnesel nekdo iz sosednjega oddelka.

— Še nekdo je, ki se ga bom dolgo spominjal.

Vstopil je v Sarajevu, brez

priljage, brez plača. Iz pranskega žepa v telovniku mu je gledala zobna ščetka.

Pozneje mi je pripovedoval. Saksonec je bil, star osem in dvajset let. Živel je dolgo v Južni Ameriki. Garal je in si nabral premoženje. Potem je vse prodal, da bi pogledal po svetu. Sorodnikov ni imel. Že štiri leta je potoval brez načrta, kamor ga je zaneslo. Priljaga? Zakaj? Strajko nosim, dokler ni umazana, potem si kupim novo. Če je obleka slaba, dobim v vsakem mestu drugo. Tu v žepu imam britve in tu zobno krtačko. To je vse.

Telega sem pošteno zavidal.

ANEKNOTE

Bernard Shaw

Neko lepo ameriško baletko so popolnoma zmešali evgenetični nauki profesorja Wiggama, ki je skuhal učenost o razmerju med lepoto in pametjo. Ta učeni profesor bi si dal namreč glavo odrezati, da lepe dame vendar niso vse neumne gosi. In ker je bila baletka izredno lepa, je vzcvetela v njeni glavici imenitna misel, da bi se profesorju za njegove evgenetične ideje pokazala hvaležno. Povabila je Bernarda Shawa, da bi se pri prič skupno lotila težavnega dela in ustvarila novega potomca. Pisala mu je takole:

"Vi ste ta trenutek najpametnejša glava na svetu. Mene imajo za najlepšo žensko današnje dobe. Po načelih profesorja Wiggama bi morala midva ustvariti najpopolnejšega otroka, kakršnega svet še ni videl."

Polenoči. Upor pri sosedu: "Mirko, ali ga že nisi očit? Sram te bodi!"

Pol ene. Mirko pokliče plačilnega: "Imel sem malo pivo..."

Ali ste naročili na "Prosveto"? Podpišite se!

NAROČITE SI DNEVNIK PROSVETA

Po sklepu 10. redne konvencije se lahko naroči na list Prosveto prišteje eden, dva, tri, štiri ali pet članov iz ene družine k eni ali dveh. List Prosveta stane za vsa enako, za člana ali nečlana (kdo eno leto naročimo. Ker pa člani še plačajo pri anamestu \$1.20 tednik, se jim to prišteje k naročninu. Torej sedaj ni vroka, roba je list predrag za člana S.N.P.J. List Prosveta je vsa letnika gotovo je v vsaki družini nekdo, ki bi rad čital list vsak dan. O listu Prosveta je:

Za Zdrav. države in Kanado \$6.00	Za Cicero in Chicago je...
1 tednik in..... 4.90	1 tednik in.....
2 tednika in..... 3.60	2 tednika in.....
3 tednike in..... 2.40	3 tednike in.....
4 tednike in..... 1.30	4 tednike in.....
5 tednikov in..... nič	5 tednikov in.....
	Za Evropo je..... \$9.00

Izpolnite spodnji kupon, priložite potrebno vsoto denarja ali Order v pisnu in si naročite Prosveto, list, ki je vaša lastina.

Pojasnimo:—Vselej kakor hitro kateri teh članov preneha biti S.N.P.J. ali če se preseli proč od družine in bo zahvaloval sam svoj tednik, bode moral tisti član iz dotične družine, ki je tako naročen na dnevnik Prosveto, to takoj naznaniti upravništvu in obenem doplačati dotično vsoto listu Prosveta. Ako tega ne storijo, tedaj mora upravništvo snižati datum za to vsoto naročniku.

PROSVETA, S.N.P.J., 2657 So. Lawndale Ave., Chicago, Ill.

Priloženo pošiljam naročnino za list Prosveto vsote \$.....

1) Ime.....Čl. družina \$.....

Naslov.....

Ustavite tednik in ga pripilite k moji naročnini od sledečih moje družine:

2).....Čl. družina \$.....